

„EDINOST“
izhaja dvakrat na teden, vsako sredo
in soboto ob 8. uri zjutraj.

„Edinost“ stane:
za vsa leta f. 6.—; izven Avstrije f. 9.—
za 1/2 leta „3.—; „ „ „ 4.50
za 1/4 leta „1.50; „ „ „ 2.25

„Novičar“ jem:
za vsa leta f. 7.—; izven Avstrije f. 10.—
za 1/2 leta „3.50; „ „ „ 5.—
za 1/4 leta „1.75; „ „ „ 2.50

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nvč., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nvč., „NOVIČAR“ po 2 nvč.

EDINOST

Oglasi se račune po 8 nvč. vrtica v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrtic.

Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se račune po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema u pravništvu Piazza Caserma 2. Odprte reklamacije se prosto poštnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinosti je moč!“

Nemška politika.

Vaškemu fantalinu, ki dela vedno le razpor in seje neslogo mej mirno vaško mladež, pripeti se pač konečno, da dohode zasluženega plačilo — po babje. On se sicer zna skrivati za zvijačo budomušnih izgovorov in praznih fraz, katerim dečaki nekaj časa morda verujejo; on si tudi ve „prijatelj“ prijatelj, kateri naj bi v odločilnem trenutku varovali pred zasluženimi udrihi njegova pleča, a konečno mu vse to ne pomaga, kajti mera je polna in mora prekipeči.

Takovi fantalini — kar brez ovinkov govorimo! — so namreč vsi pijonerji razvpite veliko-nemške ideje, zlasti zunaj na Pruskem. Kakor politika hudomušnega vaškega fantalina, tako je tudi njih politika draženje in natolcevanje družih narodov in vzlasti onih, ki se njihovi, žalibog razvajeni razposajenosti, nočejo ukloniti. Proti poslednjim je obrnen ves njihov srd, vsa njih intrigantna bojaželjnost; in dokazi, ki jih dajejo svetu o tem, so tako drzni, tako brez vsacega resnega značaja, da vzbujajo srbečico v dlani desnice vsacega miroljubnega človeka.

Najnoveji dokaz germanske politike so izgredi italijanski proti Franciji.

Ker Francija ne more in noče utakniti kar meni nič tebi nič za klobuk razžaljenja, ki ga jej je potom grde provokacije prizadela Germanija ter se hoče za to žaljenje — kakor je tudi logično, prilično maščovati — tare Germanijo jeza in srd, ker si je v svesti, da jej ne more izostati zasluženega plačila.

Koliko si je že prizadejala ta blažena Prusija, da bi zadržala Francijo v činu maščevanja, — kaj maščevanja: kaj ni, ki ji za vse to gre!? Ali se nam ne vidi Mihel ob tej priliki kakor zlobni paglavec, ki skuša uteči kazni očetove palice, ali ker uteči ne more, da skuša skriti palico in v poslednjem trenutku jo zlomiti ali izviti očetovi roki?

Da, to Mihel čuti!

PODLISTEK.

Pesmi brez imena.

Priobčuje Ivan Fajdiga.

XVII.

Vam je-li znana smešnica o „letečem človeku“?

Nekje v knjigi beremo, kako je necega dne povabil someščane svoje na javni prostor, kjer bode „vzletel“. In prišlo je radovedno meščanstvo in zijalo in zijalo in on je stopil na prag neke hiše, mahal z rokama in nogama in v enomer kričal: „zdaj, zdaj bodem vzletel, rojaki!“ in oni so zijali in zijali in strmé pričakovali vzleta...

Tako je že za rana ono jutro korakal po ulici mož, kateremu je bilo videti na obrazu in vedenju, da namerava nekaj posebnega. Kajti v enomer rihal si je dolge črne brke, stresal s kuštravo črnolaso glavo in sukal grozovito pod čelom debele svoje oči. Spenjal je svoj tenki život na vse vetrove sveta in vsacih pet minut dreznil je z obema rokama v zrak, kot bi hotel poseči med oblake, a pri tem je gro-

On čuti, da je dan plačila blizu, zato mu gre za grivo in ker mu gre za grivo, izmišljuje sredstva, kako bi utekel plačilu. In, ako mu ne dostaje sredstev, da bi odvrnil kazen sam, skriva se za pleča svojih prisiljenih „prijateljev“ in z njihovo pomočjo skuša doseči svoj cilj!

In tu se ne sramuje sredstev, kakoršnih bi se sramoval slednji pošteni, svojega razuma se zavedujoči zemljan!

Da bi zadal gmotnemu življu Francije hud udarec ter jo oslabil za vojno, posluhuje se židovstva ter provokuje panamski škandal; — da bi jo kompromitoval pred svetom ali jo zavel v kake inozemske homatije, — vrže iskro intrige svoje v — Sijam; in da bi poposlednjič pretrgal nit potrpežljivosti njene, zapali prepir v Aigues-Mortes-u in naščuva v Italiji živeče sluge svoje, da se zalotava v francoska stavbišča in zapeljuje italijansko maso, da se spoprime se sorodnim narodom francoskim.

To vse so velikonemške provokacije, ki merijo na to, kako bi bilo mogoče brž ko brž porabiti moč trojne zveze v odbitev zasluženega — plačila. Povsodi vidimo vmes roko germanske politike.

„Wer sich schuldig fühlt — fürchtet die Strafe!“

Ker si je German v svesti, da ga mora zadeti kazen za vsa razžaljenja učinjena vsem nenemškim narodom, od tod njegovo prizadevanje — odvrniti udarec vsaj tako dolgo, da se branbeno dobro utrdi. In v tem prizadevanju naj ga slepo ali ne slepo podpira ves svet!

Tej njegovi nameri na ljubo in v ta namen, da bi si ohranil varen hrbet intrigantni Velikonemec, nalagati si morajo sosedne države neznosna bremena za napravo orožja, mestu da bi se oni denar obrnil za mnogo potrebnejšo in konečno rešitev perečega socialnega vprašanja! In tej germanski nameri na ljubo seje se tudi v Avstriji mej naše Slovane grda bratska nesloga (O Slovani avstrijski! da nočete in nočete uvideti, od kod i-

zovito pogledal slednjega, ki se mu je približal, da je ta plahoma odskočil.

In imel je silno veliko gledalcev, ki so ga opazovali od blizu in daleč. Po vsem mestu je bilo zbranega mnogo občinstva in nikdo ni isti dan prijel za delo, marveč pak je bilo videti na ulici mnogo ljudi, ki so prebirali časopis, dá — opazovalcu tih prizorov bilo bi se moralo zdeti, da imajo ljudje perotina rokah ter da slednji trenotek vtegnejo sfrčati...

„Kdo je ta mož? Kaj hoče v našem mestu?“ čuje se šepetanje.

„Prišel je rešit naše socialno vprašanje“ se odzove zajedno.

„On je torej rešitelj našega socialnega vprašanja! On je naš mesija!“ čuje se po kotih in vogalih in vse drvi proti cesti, kjer je stopal mogočni mož in nadaljeval svojo pantomino z očmi, glavo in rokama.

Mesec dnij namreč pred svojim prihodom v našo okolico objavil je po vseh časopisih, da pride rešit tolikanj pereče „socialno vprašanje“, a da mora najti prebivalstvo zrela za važno to operacijo.

V prvo, zahteva, da odloži prebival-

nosi veter seme vašega bratomornega prepirla!; tej nameri na ljubo uporabljati se da naša „iredenta“ kot slepo orožje. D! premili nam neprijatelji „italijanske zveze“, tudi vi služite kot slepo orožje germanski politiki in dokaz politične nezrelosti vaše je, da tega ne umejete ali nočete razumeti. Tudi iredenta, pravimo, se da uporabljati kot slepo orožje zoper nas primorske Slovane, ker je Germaniji le predobro znano, da se jej za svoj načrt „vsesvetkega gospodarstva“ ni bati Italijanov, marveč — Slovanov, ter da, ako bi jim bilo moči pohrustati Slovane, jim Italija in Madjarija pripadeta za nameček sami ob sebi! In tako ljubijo svojo domovino, svojo narodno eksistenco Italijani, da se dajo voditi za nos naših obal lačnim Germanom in iščejo svojih sovražnikov povsodi okoli, le v Germaniji ne. Ali nadejati se smemo, da konečno vender posije solnce vesoljne resnice in spoznanja, ter da se po vzgledu preskušene Francije in Rusije tudi druge nenemške države v Evropi obrnejo resnim licem od zvijačne Prusije ter da se jej ne bodo dale voditi za nos še nadalje. Kajti sprevideti morajo vsi narodi sveta, da dokler bode tlela na zemlji pangermanska ideja, tako dolgo ne bode miru in pokoja na svetu in tako dolgo ni mogoče da doseže človeštvo svoj odmenjeni cilj zadovolja in sreče!

In ker je v pangermanski ideji izražen pravi smoter vse sedanje politike nemških šovinistov, obrniti jim morajo hrbet vse nenemške države!

DOPISI.

S Krasa blizu meje Sežanskega okraja, dne 1. sept. t. l. [Izv. dopis.] Ne morem si drugače, nego da ponovim besede, koje je napisal gospod dopisnik iz Tomaja v 64 št. cenjene „Edinosti“. In te so: „Trda so kraška tla a še trši smo mi, ki jih

stvo vsaktere predsodbe glede socialne vrednosti meščanov, namreč, da se utrdi zavest, da je posameznik v svoji stroki jednakoveljav en s svojim someščanom in ga ne nadkriljuje niti za las, četudi ga dviguje poklic za Golovec visoko nadenj, ker vse je le gola fraza in navideznost, kajti mi smo poklicani sodelovati na ogromnem stroju, ki se imenuje življenje.

Dalje ne sme se trpeti čezmerno gmotno ozbilje na jedni strani v tem, da trpi druga pomanjkanje in bēdo; — gorjé ako bi v njegovi prisotnosti vzdahal ta nasiten dobrih jedi in pijač, a bi sosedu njegovemu cvilila čreva od glada — — zadela bode oba grozovita kazen. Marveč se ima imetje skupnih papalistov dobrohotno v to porabiti, da se poravnajo silni nedostatki v sedaj ubožnem stanu. A najvažnejše med vsem pa je to, da se ne ovira narod v politični svoji zavesti. Tega da ni smeti steriti na nikakov način, kajti narod brez zrele politične zavesti istotako ni zrel za rešitev socialnega vprašanja! To vse in še več mora se zgoditi, sicer ni moči, da reši on soci-

tlučimo. Kar neprenehoma nekam drem-ljemo, in prav nič se ne zmenimo za ostali svet, niti ne poizvedujemo, kaj se po svetu godi“. Res je to, in prav res. To moram reči po svojem mladem kraškem razumu. Rekel sem, da dremljemo, in posebno v narodnem pogledu. Le oglejmo se nekoliko po širnem našem Krasu, in videli bomo, kakó nekako otožno poveča glavo vsa sedanost, kako mrtvo je vse; nihče se ne zmeni za narodni napredek.

In kar je zavednih, tišči se sramujejo. Prosim oprostite; mogoče, da se bode ta sodba komu zdela prehuda, pa ne morem si kaj, da ne bi povedal tega, kar mi je na srcu. Znano je vsakteremu onih, na koje jaz mislim, kako petje je slišati po našem divnem Krasu; po naših vaseh čuti je tu pa tam pravo tuljenje. Nočem ugi-bati, kdo je kriv na tem, daji ne bi bilo težko uganiti. Obžalovati je, da se tudi po nekaterih ljudskih šolah zanemarlja petje skorom popolnoma, ko je vender tudi petje šolski predmet. Potem seveda ni čuda, da nimajo dorasli mladeniči niti pojma o petju. Žalostno zares, prav žalostno! Rekel sem začetkom tega dopisa, da se niti ne zmenimo in ne poizvedujemo, kaj da je vse okolu nas. Poglejmo nekoliko tje čez do obali jadranskega morja, kako se boré za narodno stvar in kako gojé — poznajoč velik upliv petja — narodno petje. In ti naši rojaki stojé na majajočih se tleh. Kako bi po takem lahko skrbeli za lepo petje mi, ki smo bolj na mirnem in nas ne vznemirja in preganja nikakoršno italijansko petje in nasprotstvo. Dobro bi toraj bilo, ako bi se mej saboj sporazumeli oni, kojim je poklic poučevati v petju in se zanimajo za glasbo sploh. Ustanovilo naj bi se pevsko društvo za več vasij skupaj. Društvo bi bilo sicer veliko, ali imelo naj bi bolj samostalne oddelke v vsaki vasi za-se. Po tej poti bi se morda tudi odpravilo tisto grdo in vedno kavsanje med nekaterimi teh vasij. Kajti kjer je petje, je veselje, in kjer je veselje, tam ni zlobnih namenov.

Prepričan sem, da sposobnih voditeljev ne bi manjkalo. Toraj na delo Vi, koje Vas

jalno vprašanje; a kdor bi se tem naredbavam protivil, njega je živega sežgati na javnem trgu. —

In res zgodilo se je, kakor je mož velevat: bilo je vse pripravljeno. In kakor nam poročajo viri, gorelo je marsiktero noč na javnem trgu in cvrlo in peklo se marsiktero mastno telo...

Ko pa je došel on, bilo je meščanstvo pripravljeno za važen sht. A zgodilo se ni prvi dan, mnogo dni hodil je po mestu, vihal si brke, dregal z rokama v oblake in stresal mogočno svojo glavo.

Necega dne — trajalo je pač že dolgo časa po njegovem prihodu in ljudstvo bilo je že do cela navajeno novega reda, tako kakor da bi nikoli drugače ne bilo — zbera meščanstvo na trgu baš ob gromadi, spleza na visoki oder, naviha si brke, dregne z rokama v nebo, strese mogočno z glavo, in silnim glasom naznani:

„Sedaj je rešeno socialno vprašanje!“ In gromoviti slava-klici grme mu iz množice nasproti in nepopisno navdušenje vlada mej meščani...

Zares: — „socialno vprašanje“ bilo je rešeno!

pristevamo k razumnikom v glasbi! Vsepeh Vam je gotov. Gotov sem, da je moja misel prava, ako se poprimemo dela. Ganimo se, žal nam ne bo nikdar!

Politični pregled.

Notranje dežele.

Za prihodnje zasedanje ogrskega državnega zbora ima finančni minister Wekerle pripravljen govor o uredenju valute. S tem svojim govorom hoče pomiriti finančne kroge in dokazati, da se ureditev valute v kratkem more popolnoma provesti.

Vnanje države.

Nek ruski list obsul je te dni lačno Italijo z očitani najgrše ne hvaležnosti, s katero si je ogrešila svojo dušo Italija s svojim izživljajočim postopanjem proti Franciji. Res je sicer, in vsa zgodovina nas tako uči, da mejnarodna politika od nekdaj ni priznala hvaležnosti, ampak le lov na koristi. Pri Italiji je to drugače: ona je ne hvaležna ne v svojo korist, ampak v svojo pogubo; italijanske politike nasproti Franciji ni mogoče razumeti iz mnogih ozirov. Najprvo so Francozi kakor Italijani, romansko pleme, torej že po naravi spojeni s njimi; v drugo so Francozje sosedje Italijanom; v tretje so Francozje bogati sosedje, ki imajo v svojih rokah skoro vse italijansko zlato z drobižem vred, takó, da je za Italijo v pomanjkanju drobiža nastala prava finančna in gospodarska kalamiteta in bi torej že skrb za lastno korist zahtevala od Italije, da živi v sporazumljenju s Francijo, od katere poslednje je zavisna gospodarska ekzistencija gladne Italije; in četrtič naj bi pomislila Italija, da je dosegla svoje zedinjenje s pomočjo ne lastnih, ampak francoskih bajonetov, takó, da se Italijanom mora smijati ves svet, kadar se bshajo s tistim šopirnim izrekom: „L'Italia farà da se!“ Nehvaležnost je sploh grda stvar, a ne hvaležnost v lastno škodo in pogubo, je — neumnost.

Nemške vojaške vaje okolo Metz so skoraj končane. Cesar je pri slavnostnem končnem obedu v Metz izrazil svoje prepričanje, da se prebivalstvo počuti dobro pod nemško vlado.

Rusija je odgovorila naredbi vojaških vaj v Galiciji s tem, da je ukazal car sklicati vojsko k vajam v Podolije ob avstrijski meji. Vajam prisustvovalo bodo več francoskih častnikov, ne bodo pa povabljeni avstrijski, nemški in italijanski vojaški zastopniki.

V Londonu predlagal je v visoki zbornici prvi lord admiralitete, da se začne drugo čitanje irske predloge. Vojvoda Devonshirski je predložil, da se predloga odkloni.

Brazilski minister zunanjih poslov izdal je okrožnico vladam, s katero javlja, da se je mornarica uprla vladi. Italija odposlala je dve vojni ladiji v zaščitenje svojih podanikov.

Lastniki pariških listov sklenili so v seji dne 7. t. m. prirediti na svoje stroške ljudske veselice na čast ruskim monarhičkim častnikom o njih izletu iz Bresta v Pariz.

Londonski „Truth“ javlja, da se govori v angleških dvornih krogih o zaroki carjevičevi. Ruski prestolonaslednik zaroči se namreč v kratkem z vojvodinjo Sibilo Hesensko, praukuinjo danske kraljice. Vojvodinja Sibila živi sedaj v Fredensborgu, kjer biva ruska cesarska obitelj.

Različne vesti.

Odbor političnega društva „Edinost“ imel boče svojo sejo jutri, v nedeljo dne 10. t. m., ob 10. uri predp. v prostoru

„Del. podp. društva“. Gospodje odborniki in njih namestniki so uljudno vabljeni k tej seji.

Ravnatelj „Alojevičič“ v Ljubljani imenovan je namesto dosejanega vodje č. g. prof. Toma Zupana č. g. dr. Josip Lesar, profesor na ljubljanskem semenišču. Č. g. prof. Zupan je premeščen na ljubljanski višji gimnazij.

Ganimo se! Pod tem naslovom piše nam iz Istre odlični rodoljub: Glejmo, da nam vedno bdeči sovražnik ne zaseje ljulike, mej tem ko smo mi mirno in brezbrizno spali! Da, gospod urednik, naši sovražniki so vedno na nogah, oni ne mirujejo, oni delajo neumorno po trdno določenem načrtu, a ne delajo od danes do jutri, ampak za bodočnost: oni se že sedaj skrbno pripravljajo za bodoče deželnozborske volitve. Ti naši nasprotniki obletavajo siromašne kmete po noči in po dnevi ter jih mamijo in vabijo na svojo stran. In mi? Mi spimo, prepuščajoč ljubemu Bogu, da skrbi za nas, in zanašajoč se na poštenje in značajnost isterskega trpina. To je že res: naš istrski seljak-trpin je poštenjak od nog do glave, a na jedno ne smemo pozabiti, da je revež še neveden (seveda po krivdi tistih njegovih tlačiteljev, ki žele, da ostane za večno v svoji nevednosti). In koga je lažje prevariti nego nevednega človeka, če je poleg tega prepusten, in prenaiven, da bi mogel le slutiti, koliko slobnosti in prekanjenosti tiči v onih italijanskih srditežih, ki obletujejo tega siromaka-seljaka, kadar ga potrebujejo? In tega Vam menda ni treba praviti, gospod urednik, kako peklenko navihani so naši italijanski srditeži uprav pri agitatorskem delu: saj Vam je znano, da jim ni nobeno sredstvo preumazano, nobena laž preostudna, da le zbegajo siromaka in kmeta. Razmerje je torej za nas zelo neugodno; na jedni strani nevednost, neskušnost in poštenost, a na drugi peklenka zlobnost, združena z neverjetno zvijačnostjo in drznostjo. Vidite, v tem tiči velika nevarnost za prihodnje naše borbe. Res je, kakor ste rekli nedavno, da nam ne dostajajo svetne inteligencije in da ne razpolagamo z obilico v narodnih borbah izšolanih mož — v tem pogledu se niti primerjati ne moremo z našimi nasprotniki, — a ravno zato se moramo tem odločneje poprijeti dela mi vsi, kar nas je, da obvarujemo kmeta pred mamljivci. Tudi mi moramo okoli kmetov: odpirati moramo ljudem oči, v katere so lahonski agitatorji nasuli peska; poučiti moramo ljudi, da v vsaki sladki besedi naših nasprotnikov je skrit strup, pripravljen v našo pogubo. A na delo moramo tako, gorje nam, ako bomo čakali zadnjega trenutka! Naši nasprotniki so že začeli ples volilne agitacije, spustimo se tudi mi v vrtinec. Ganimo se, da si o pravem času ustvarimo temelj bodočim vspehom. Začeti pa morata naša dva državna poslanca! Ne pomaga nič, mi moramo mej ljudstvo, ako nočemo doživeti sramotnega poraza. Jaz opozarjam gospoda poslanca na Buzešćino — tam je velika nevarnost. Italijani hočejo uporabiti okolnost, da so tam občinske volitve predurmi, da bi pridobili občino v svojo roko. In pomislita, prečastita in velespoštovana gospoda poslanca, kaj bi to pomenilo, ako pride velika imenitna Buzeška občina v italijanske roke!! Vsaj poznata razmere in ni jih treba Vama pojasnjevati. Italijanski agitatorji letajo že sedaj po vsej Čiariji, in bojimo se, da ne brez vspeha.

Iz dna rodoljubne duše prihaja mi torej poziv do vseh rodoljubov istrskih: Ganimo se, da naših ovčic ne odnesejo volkovi in da se ne bomo kesali — prepozno.

Za slovenski napis na novem državnem poslopiju, namenjenem za pošto, brzojav in finančno, oziroma v popolnitev naše poslednje vesti: „Da ne zamudimo!“, sprejeli smo še nastopno: „Pisatelj vesti „Da ne zamudimo!“, pozabil je naglasiti, da je

dotično poslopije namenjeno za vmeščenje ravnateljstev uradov, katerim sti podrejeni tudi še deželi Kranjska in Dalmacija. C. kr. poštnemu nadravnateljstvu je namreč podrejena poleg Primorske tudi Kranjska, c. kr. finančnemu nadravnateljstvu pa Dalmacija. Iz tega sledi, da se za slovenski napis na tem državnem poslopiju morajo potegovati tudi Kranjski in Dalmatinski državni poslanci. Menimo torej, da poslednjih ne bode treba prositi, da se potegnejo za slovenski napis, kajti to je njih sveta dolžnost, katero jim nalagajo njih volilci. Pričakovati nam je toraj z gotovostjo, da se bodo potegovali za slovenski napis vsi slovenski (t. j. Tržaški, Goriški, Isterski in Kranjski) in hrvatsko-dalmatinski državni poslanci ne glede na stranke ali klube. Njim se pa pridružijo, oziroma bi se morali pridružiti vsi pravični nemški in italijanski drž. poslanci, katerim se ni treba potegovati za napise v njih jezikih, kajti za to poskrbi že stara praksa, ki jim gotovo ne stori žalega. Gotovo pa je, da dobimo slovenske napise na tem državnem poslopiju le tedaj, ako se bodo naši poslanci možko za iste potegovali, v nasprotnem slučaju ostane vse pisarenje v tej zadevi le — pium desiderium slovenskega prebivalstva vseh imenovanih dežel. Ako slovenski državni poslanci ne dosežejo take malenkosti — po tem ne znamo, kaj moremo družega pričakovati od njih.

Slovenski napis v Trstu — kje ste? Da, kje ste? Kdo se ne spominja shoda naših trgovcev in obrtnikov, pri katerem so se isti z lastnoročnim podpisom zavezali, da bodo nad svojimi prodajalnici ali delavnicami postavili samoslovenske, odnosno slovensko-italijanske nemške napise? Koliko pa je tih trgovcev in obrtnikov držalo zadano besedo? Menda le pet, ali šest! In drugi? Niso držali besede. Nekateri od teh pa, ne samo da niso do današnjega dne postavili slovenski napis, marveč so ga popolnoma prezrli, ker so razobesili le italijanski. V ulici Barriera vecchia ne vidimo niti jeden slovenski napis, akoprav je v isti največ slovenskih trgovcev, pri katerih se poslužujejo skoraj izključno le Slovenci. Malo naprej, v ulici Molino a vento, se vidi še le, da je tam Slovenec, ki je zadano besedo održal. V drugih ulicah, kakor Torrente, Stadion, Caserma in Ghega ter slučajno tu pa tam naletiš na kak slovenski napis, kar ni zadosti. Izmed dotičnikov, ki so se s podpisom zavezali napraviti slovenske napise, je nekdo, čeprav podpisan po Slovincih, ki tudi še sedaj ne le da ni razobesil slovenski napis, temveč je — pri obnovitvi svojih prostorov — kakor za nalašč še na šipe dal postaviti izključljivo italijanski napis. Ali bi ne bil boljše storil, da je to opustil? — Nekdo drugi, ki je imel slovenski kot glavni napis, po preložitvi stanovanja podredil je slovenski — nemškemu! — Zahtevati toraj slovenske napise tudi na državnih poslopijih (čeprav nam ta pravica na podlagi znanega paragrafa pripada) in ne imeti toliko samozavesti, da jih postavimo nad lastne prodajalnice — je skoraj malo smešno. Kaj se more doseči s tako našo nedoslednostjo in neodločnostjo? — Menimo, da nič. — Narodna čast zahteva torej od vseh dotičnikov, ki so se s podpisom zavezali razobesiti slovenske napise, da ž njimi pridejo na dan! Dixi.

K volitvi v Tolminu poroča „Soča“ v posebnem članku, da je že prišla pred deželni zbor Goriški razprava, da bi prihodnji volili volilci posameznih trgov Tolminskega okraja Bolec, Kobarid, Tolmin, Kanal in Ajdovščina domá, kajti mnogim volilcem skoraj v sedanjih razmerah ni niti mogoče zbog dalne poti in razmerno velikih troškov vršiti svoje volilne pravice. Ajdovci da se iz teh vzrokov menda še nikdar niso udeležili volitev. — Dodati nam je še, da je bil prof. Coronini izvoljen soglasno po vseh 125 volilcih, kajti šest glasov bilo je proglašanih ne ve-

lj a v n i m, ker je bilo na glasovnici napačno napisano kratno ime, namreč Albrecht namesto Alfred. — „Soča“ priznava zavednim volilcem zares zasluženost čast radi o tej volitvi dokazane discipline in političke zrelosti. — Občinske volitve v Tolminu vršile se bodo dne 11., 12. in 13. t. m. Neodvisna stranka, javlja „Soča“, postavi se odločno v boj proti Cazzaferri, ki je imenoval družbo sv. Cirila in Metoda neumnost. Lep slovenski župan bi bil to! Županom bode izvoljen bržkone g. Oskar Gaberšček.

Podružnica sv. Cirila in Metoda v Podgradu v Istri nabrala je 200 kron in se vpisala med ustanovnice družbe sv. Cirila in Metoda za Istro. Slava! Vivant sequentes!

Za podružnico sv. Cirila in Metoda v Trstu nabrali so k rokarji „pri Porke-tiju“ 130 stot. Podarila sta prvo krono g. Lj. Nehrony in g. Ana Antonijeta Dronik.

V namen, da postane Barkovljanska župnija pokroviteljica družbe sv. Cirila in Metoda, nabralo se je v nedeljo dne 3. t. m. v gostilni „Pri rumeni hiši“ med domačini 1 glđ.

Za dijaško kuhinjo nabralo se je pri dijaški veselici dne 6. t. m. v „Narodnem domu“ pri Sv. Ivanu 12 glđ. 70 kr.

Družba sv. Mohorja je zgubila letos 305 udov. V posamičnih škofijah je večinoma število udov nekoliko narastlo; ogromno pa je padlo v lavantinski škofiji. To je žalostno znamenje, kajti jasno priča, da pada narodna zavednost baš tam, kjer bi bila najbolj potrebna. V primeri z lanjskim številom udov pokaže se v raznih škofijah nastopno gibanje: Goriška + 95, Krška + 30, Lavantinska — 1027, Ljubljanska + 155, Tržaška + 237, Sekovska + 7, Somboteljska — 22, Zagrebska + 3, Senjska + 20, Poreška + 22, Videmska + 18. Dalje je narastlo število udov v raznih raztrešenih krajih za 18, v Ameriki pa za 139.

Vabilo k veselici, kojoj priradita blagohotnim sodelovanjem tamburaškega zbora Svetovivanskega, telovadno društvo „Tržaški Sokol“ in „Slovensko pevsko društvo“ dne 10. septembra 1893 na vrtu „Narodnega doma“ pri sv. Ivanu. Vpored: 1. J. M. Knobloch: „Sokolska koračnica“; udarajo tamburaši. 2. A. Hajdrih: „Na boj“, moški zbor. 3. Vaje na drogu; izvršujejo predelovadci in gojenci „Sokola“. 4. V. Katič: „Vienac hrvatskih pojgovaka“; udarajo tamburaši. 5. F. S. Vilhar: „Domovini“; poje mešani zbor. 6. Vaje na bradlji in konju; izvršujejo telovadci „Sokola“. 7. G. Eisenhuth: „Mazurka“; udarajo tamburaši. 8. H. Volarič: „Oj z Bogom ti planinski svet“; poje moški zbor z bariton-solo. 9. Piramida; izvršujejo telovadci „Sokola“ pri bengaličnem svitu. 10. Domača zabava. Začetek ob 1/25. uri popoldne. Ustopnina 20 kr. za osobo.

Iz oficijelnega poročila o VIII. veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda. (Dalje). Da pa se je mogla naša družba, kakor ste čč. skupščinarji slišali dozdej, gibati letos v tako širokem okviru, da se njen delokrog v istini zmirom bolj širi, to ima se zahvaliti svojim dobrotnikom in prijateljem, ki so se jej od vseh — da prav od vseh — strani naše mile domovine prihiteli na pomoč. In zdaj s ponosom lahko trdimo: ni ga več zavednega in v resnici narodno čutečega Slovenca, ki bi ne bil na kakoršenkoli način podpiral naše družbe. Zdej, slavna skupščina, bi bil nalog izvestiteljev naštevati Vam imena vseh podpornikov — ali če bi hotel to izvesti — zborovali bi do drevi. Kajti mi ne štejem več dobrotnikov na stotine, nego na tisoče. Njih imenik izkaže bodoči Vestnik. Omenjamo le splošno one podružnice — osobito ženske, ki so tekmovala v načinih, kako bi več prispevkov doposlala ter takó kot zveste hčerke razveselile svojo mater; denarni izkaz jim bo osvetljal lice pred slovenskim svetom.

Da so izdatni darovi dohajali naši družbi, zahvaliti je posebno narodna društva po vseh naših pokrajinah. Osnovana so v zadnji dobi toliko koncertov, akademij, veselic, zabav, vedrilnih shodov, v korist naši družbi, kakor v vseh prejšnjih letih vkup morda ne še toliko. Navedemo naj ona slavna društva, ki so nam bila zglasena: Ljubljanski Sokol, Narodna Čitalnica, katera daje svoje prostore za vodstvene seje že vsa leta brezplačno, pevski društvi Slavec in Ljubljana, Tamburaški zbor — vsa v Ljubljani. Pevsko društvo „Lira“ v Kameniku, katero je pohitelo celó večkrat mej drage brate koroške; istotako Čitalnica kameniška. Veliko uslugo naši družbi so izkazala ob lanski skupščini slavna društva Postojinska, njim na čelu Čitalnica. Delavsko bralno društvo v Idriji pri vsaki priložnosti povspesuje naše družbine smotre. Bralno društvo v Št. Petru na Krasu, v Mokronogu, v Kostanjevici, v Zagorji ob Savi, Čitalnice v Starem Trgu pri Ložu, v Črnomlju, v Šmariji pri Jelšah, v Ilirski Bistrici, v Cerkljici, v Planini, v Št. Vidu nad Ljubljano, v Šiški, v Ipavi, Ajdovščini, v Šturji, na Vrhniki, v Gorici, v Tolminu. Prvo slovensko društvo „Gerotan“ na Koroškem. Slavna društva v Trstu in njega okolici: Tržaški Sokol, Slovansko pevsko društvo, Zarja, Adrija, tamburaši Sv. Ivanški in trž. Sokola, dramatični odsek Sokolov s sodelovanjem opernih pevcev gospe Straasser-Čehove in g. K. Trtnika. — Litijске in Šmartinske Slovenke izboren koncert. Društvo „Zvon“ v Šmartinu pri Litiji. Slavni odbor I. abiturijentske veselice slovenskih in hrvatskih pripravnikov je izročil s cenjenim dopisom dne 10. avgusta 1892 vsoto 56 gld. kot polovično pokroviteljstvo. Letos 22. julija pa je bil zopet slični koncert s polovico prebitka naši družbi. — Istotako je abiturijent Milutin Zarnik v imenu slovenskih gimnazijskih abiturijentov leta 1892 izročil gld. 76.53. Pokroviteljstvo v obrokih plačevati sta sklenila slavna učiteljska društva za kamniški in za goriški okraj. — Ker se je družbino vodstvo s posebno okrožnico oglasilo pri vseh naših posojilnicah za poljubno podporo, sprejeli smo znatnih darov, a posojilnici v Radovljici in v Ribnici ste že vplačali polovico pokroviteljstva, pokroviteljca mariborska posojilnica pa je doposlala zopet 100 gld. — Kakor društva tekmovali so i posamni rodoljubi in domorodkinje, da so ob raznih prilikah pokladali večje ali manjše darove na domovinski oltar. Božična, novoletna, velikonočna darila bila so letos obilnejša nego poprej. Ob veselih in žalostnih dogodbah: ob smrti — mesto stroljivih nagrobnih vencev — ob krstu, ob ženitvanju, ob primoci so dohajali lepi darovi.

Kaj izvanrednega pa je „prva krona družbi sv. Cirila in Metoda“. To misel je sprožil prvi vrli Celovški „Mir“ dne 30. oktobra 1892 — in je kmalu potem izkazal 100 zlatih kron kot odgovor Parteitsgu v Celovcu. Poprijeli so se te misli tudi drugi listi in so prinesli oklic do rodoljubnega občinstva. Ko pa so meseca maja prišle v promet tudi srebrne krona, tedaj pa je pričel „Slov. Narod“ sistematično nabirko prvih kron ter jej odkazal dan za dnevom posebno rubriko — in zdaj je že pri četrtem tisočaku. **Tolike jednodušnosti v požrtvovalnosti še ni videl morda slovenski svet.** (Res je, dobro!) Družbinemu vodstvu so te kronine darove doslej oddala čast. uredništva časnikov „Slov. Narod“, „Primorski List“ in „Mir“.

Razpisani službi. Razpisana je služba učiteljice III. razreda za osnovno šolo v Koprju. Prošnje do 22. t. m. — V Miljah je razpisano mesto občinskega zdravnika. Plača 1000 gld. in 200 gld. odškodnine za vožnje na leto. Prošnje do 10. oktobra.

Nove javne bolnice. Namestništvo objavljaja, da so priznane sporazumna z želuznimi odbori v Trstu, Gorici in Poreču

javnim bolnicam občinske bolnice v Mostarju, Banjaluki, Bihaču, Dolnji Tuzli in Travniku. To priznanje velja seveda odsej v prvi vrsti za povrnilo bolnišnih in zdravnih stroškov.

Dantejev kip postavijo v kratkem v tržaškem mestnem gimnaziju za denar, ki so ga nabrali dijaki med seboj. Pozvali so v ta namen seveda italijanskega kiparja, kateri jim izdela kip prav zaenaj iz zgolj „bratske ljubezni“ in simpatije.

Železnica v Bohinjsko dolino. Deželni odbor kranjski je dobil od trgovinskega ministerstva dovoljenje za izvrševanje pripravilnih del za lokalno železnico, ki bi se odcepila od državne Rudolfove železnice med Kranjem in Javornikom ter peljala v Bohinj in bi se oziroma podaljšala preko Sv. Lucije na Tolminskem do Gorice.

C. kr. deželno sodišče objavlja razglas, s katerim se vabijo vse osebe, ki bi dognale kaj o bivanju, ali osodi necega Avgusta Gauča iz Markaric, okraj Rovnice na Češkem, prijavijo to odvetniku dr. Rablu v Trstu. Avgust Gauč vozil se je namreč leta 1854 ali 1855 iz Carigrada preko Smirne v Trst. V Smirni izstopil je iz parnika, popustivši svojo prtljago in od te dobe je izginil. Ako se o njem v teku postavne dobe ničesar ne zve, proglašajo ga umrlim.

V Bosni pokazala se je dobro oborožena roparska četa. Načelnik roparjem je bivši bosenski orožnik Nikolič (ne bivši arkimandrit Hadžić, kakor javljajo nekateri listi). Nikolič je bil leta 1886. pobegnil v Srbijo, sedaj pa se je zopet vrnil v svojo domovino in oborožil četo. Pred leti že bil je umorjen blizu Dubice misijonar Lach in takrat že sumničilo se je na Nikoliča, toda niso ga mogli ujeti. Bosenska vlada razpisala je nagrado 2000 kron na glavo Nikoličovo, 1000 kron pa dobijo tisti, ki vjamejo njegove drugove.

Kolera. V zadnjih 24 urah obolelo je od kolere na Ogorskem v 12 komitatih 53 oseb, od kojih je umrlo 34; izmrla pa je, kakor se kaže, v Bukovini. Vendar pa se ne more smatrati dežele popolnoma rešene te kuge, kajti vsak hip lahko prekorači mejo ter se prikaže iz Rusije, ali Romunske, Ogrske ali Galicije. V Galiciji je dne 7. t. m. iz nova obolelo 5 oseb, umrlo jih je 6; službeno poročilo javlja, da je že razširjena po vsej pokrajini; v Budimpešti je obolelo 35 in umrlo 33; v Rimu obolelo 19, umrlo 13 oseb. Iz drugih okuženih dežel prihajajo vesti, iz katerih se more posneti, da se bolezen sicer ne širi, a tudi ne pojéma.

Italijanski ponarejalci avstrijskega denarja bili so obsojeni 2. t. m. kakor sledi: Tita in Felice na 2 leti, 6 mesecev in 10 dnij zapora, in zatem na posebno policijsko nadzorovanje; žena Gentilini na 2 meseca in 6 dnij zapora, kateri pa se smatrajo kot dovršenim z bok amnistije, izpusti se jo toraj takoj. Rešeni so obtožbe Tomat Florenca, Calligaro Angel in Just Guerra.

Skesan tolovaj. „Ung. Correspondenz“ pripoveduje, da je o poslednjem popotovanju srbskega kralja ustavlil kraljevski voz nek oborožen človek pri gori Zlatibor blizu Užic. Spremlstvo prijelo je takoj tega človeka, misleč, da nameruje napasti kralja. Toda nepoznanec pade na koljena in reče: „Moj gospodar in kralj! Jaz sem tolovaj Sumić Dragić. Tvoja vlada razpisala je nagrado 3000 frankov na mojo glavo. Toda Tvoji orožniki me niso mogli ujeti; sedaj stavljam se ti prostovoljno“. Kralj je takoj ukazal spustiti tolovaja, a zapovedal mu je naj se stavi sam orožnikom.

Ruske agencije. Car je ukazal, da se osnujejo poskušne trgovinske agencije v Avstriji, Italiji, Škandinaviji in Franciji. Te agencije bodo podredene finančnemu ministerstvu. Ako se poskušnja dobro obnese, osnovale se bodo take agencije v velikem številu.

Najstarejša knjiga na svetu. V narodni knjižnici v Parizu je knjiga „Papyrus Priise“, ki je stara nad 5240 let, ter je

zbok svoje starosti največja dragocenost, ki se našla v novejši dobi. To knjigo našel je Francoz Priise v nekem tebenskem grobu, v katerem je bila tudi mumija (izsušen mrlič) necega člana prve tebenske kraljevske dinastije. Knjiga ima naslov: „Naredba prefekta Plah-Hotepa, ki je živel za Asse, kralja severja in juga“. Kralj Asa pa je živel okolu l. 3350 pred Kristom. Prefekt v starem Egiptu je bil predstavljatelj kraljevske moči; on je združeval v svoji roki vse službe, katere opravljajo danes razni ministri. Knjiga Assevega prefekta se deli v 44 poglavij in je pisana v takratnem otiško-ritmiškem jeziku. Razpravlja višja slojeva ter ima vporabljive maksime in opazke, katere bi mogli tudi današnji moralisti dragovoljno podpisati. Nasveti, katere daje Plah-Hotepa članovom vlade, so zares vzvišeni. Po njegovem mnenju mora vsak visoki uradnik spoštovati znanost in modrost in točno slušati nje nasvete; ne sme zlorabljati svoje moči, ampak nastojati mora pridobiti si ljubezen, ne pa strahovati, kajti le takó more si pridobiti povoljno sodbo potomcev. Iz njegovih opazk o Božanstvu vidi se, da poudarja staroegiptska vera monoteizem (jednega Boga). Pripoveduje tudi, da je prefekt Plah-Hotepa star 110 let in da je dosegel že vsó posvetno oblast in časti.

Ostanki iz križarskih vojak. Na mestu stare Kartagine našli so razne denarje iz časa križarskih vojak. Sodi se, da je na tem mestu Ludovik IX. imel bitko. Tudi so našli jeden ščit, tri bakrene obročke, na enem je jezdec, na drugem svetnik, na tretjem lev vrezan.

Plesni odsek „Del. podp. društva“ vabi društveno člane na udeležitev plesnih vaj, katere pričó 17. t. m. ob 4 uri popoldan. Naznanja se ob enem, da bođe g. Ivan Umek podučeval slovanske plesne in tudi novo četvorko.

Narodno-gospodarske zadeve.

Dobro galino sredstvo je nasičena galunova raztopljina. Ta raztopljina se shrani v slabih tenkih steklenicah. Kadar se prikaže ogenj, vrže se taka steklenica v ogenj. Voda se hitro izhlapi, galun se pa tako prime goreče stvari, da ne more ksilik do nje in torej goriti ne more.

Kako se okna trdo zapro. Namažejo se okviri oken na mestih, kjer se okno zapira z limom, potem se pa polože na to 2 centimetra široki in precej debeli dolgi odrezki vate in se okna zapro s tem, da se lahko tolče s kladivom, dokler se okenski zapahi ne zapro. Čez nekaj ur se vata dobro drži in se odreže, kolikor je čez molj. Na ta način se okna trdo zapro in stvar je po ceni.

Poliranje z lesnim ogljem. Hišni opravi moremo dati lepo črno površje, ako jo poliramo z lesnim ogljem. To stane pač precej dela in truda, a vspehi so tako lepi, da smemo uže nekaj časa žrtovati v ta namen. Postopa se pa takole: Les najprvo pokrijemo s kafro v vodi namočeno, potem pa takoj z zmesjo železnega sulfata in šišek. Te dve tvarini se vjeste v les in ga črno pobarvate. Ko se je les nekoliko posušil, ga zdrgnemo s krtačo, potem pa z zelo fino stolčnim ogljem. Kjer drgnemo rezbarska dela, treba vzeti posebno fino oglje; v vseh slučajih drgnemo oglje s flanelo v les, a med tem močimo z lanenim firnežem in terpentinovim špiritom. To se precej časa ponavlja, konečno pa je les tako lepo črn in gladek, kakor se to ne doseže z nobeno drugo polituro.

Napajanje živine. Neki gospodar je redil mnogo krav ter je potem mleko od njih prodaval v bližnje mesto. Napajal je pa svoje krave v neki luži, v kateri je bila nezdrava, stoječa voda. Kar se zgodi, da veliko tistih ljudi, ki so od njega mleko kupovali, zbolili na jako nevarni vročinski bolezn ali legru. Zdravniki, ki so to preiskali, so spoznali, da so to bolezen dobili po mleku, katero so od dotičnega gospodarja dobivali. To jasno kaže in pričja,

da živine, ako hočemo, da ostane zdrava, ne smemo nikdar napajati na vsaki mlaki, ampak vselej le na zdravi in čisti vodi. Najboljše je pač živino napajati ob čisti studenčnici, ako te ni, potem se naj napaja tudi ob čistih potokih in rekah, nikdar pa ne ob kalnih lužah in mlakah, v katerih voda stoji ter smrdi od raznih rastlin in živali, ki v njej gnijejo. Taka voda je jako nezdrava za ljudi kakor za živino in prav lahko po njej zbolijo živina in po živini tudi ljudje.

Saje — dober gnoj. Stroške za čiščenje dimnikov lahko nekoliko s tem pokrijemo, da rabimo saje za gnoj. V več krajih pa saje vsled nevednosti vržejo v kako zakotje mej kamenje ali sipino, da potem tukaj prav dobro vspéva plevel, kar je za kmetovalca še škodljivo, ker se plevelovo seme potem še drugod zatrosi. Pamejni kmetovalci pa porabijo saje za gnoj. Vsake saje pa niso jednake gnojilne vrednosti, ki se ravna potem, koliko imajo saje v sebi amonijakaličnega dušeca. Saje pa ne dajo precej svoje gnojilne moči iz seba. Po letu se to zgodi hitreje, po zimi kasneje. Najbolje je, če saje že jeseni ali po zimi spravimo na vrt. Saje so posebno dober gnoj za salato, spinačo, zelje, čebuljo in sadno drevje. Če se s sajami gnoji, se tudi razni mrčesi manj plodé. Tudi tratine si opomerejo, če se po zimi malo potresejo s sajami, dobro je pa, če se za sajami potrese še malo komposta. Saje so pa tudi dober gnoj za rastline v loncih, ki po sajah jako dobro uspevajo. „Novice.“

D. M. Lukšič-Nizetič
zdravnik
via Madonna del Mare št. 2, II. n.
v Trstu

naznanja okoličanom, da v slučaju potrebe zdravniške pomoči, je on pripravljen vsled izražene želje priti do njih vsako dobe po noči ali dnevu.

Prodajalnica
jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja **Jožef Cerne** Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghenga). Cl.

 So rabi 40 let v mnogih hlevih, kadar krave ne marajo jesti, kadar imajo slabo prebavo, v svrhu oboljanja mleka in da krave dajo več mleka. (II. 3)

KWIZDIN
Korneuburški
redilni prašek za živino
osobito konje, rogato živino in ovce.
Cena škatljic 70 kr., polovični škatljice 35 kr.
Dobiva se v lekarnah in drogerijah Avstro-Ogrske.
GLAVNA ZALOGA:
Fr. Iv. Kwizda
c. in kr. avstr. in kr. rum. dv. založnik, okrožni lekar **Korneuburg, Dunaj.**

Paziti je na zgornje varstveno znamko in zahtevati izrecno **Kwizdin Korneuburški redilni prašek za živino.**

Alojzij Suppanz
urar, Corso št. 39. 78—104
Prodaja in popravlja ure.

Gostilna s prenočišči
„Alla Nuova Abbondanza“
Via Torrente št. 15. (poleg obokov Chiozza najosrednjaja lega v Trstu.)

Prostori . . . odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur popolnóci. Izvrstna namizna in desertna vina, izborna kuhinja, Dreherjevo pivo po nizkih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljnjej naklonjenosti slavnege občinstva.

104=14 **P. Favero.**
Poznani
prašek za zobe
prof. dra. Haiderja
je najbolje sredstvo v obvarvanje zobov pred snago, ki jih čisti brez da se dotekne njih steklenine. — Škatljice po 30 in 50 vñé, se dobivajo izključno v odlikovani
lekarni Praxmarer
(„Al due Mori“)
mestna palača — Trst.

Podpisana ima na prodaj
60 hektolitrov
 črnega berzamina
 in
 belega prosekarja.
Eliza Tance
NA PROSEKU.

DROGERIJA
 na debelo in drobno
G. B. ANGELI
TRST
 Corso, Piazza delle Legna 1.
 Odlikovana tovarna čopičev.
 Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelki.
 Lak za kožije z Angleškega, iz Francije,
 Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in
 tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. —
 Lesk za parkete in pode.
Mineralne vode
 iz najboljših znanih vrelcev,
 kakor tudi romanjsko žveplo za žve-
 pljanje trt. 104-6

Jak. Klemenc
TRST
 Via S. Antonio št. 1.
 priporoča 38
 veliko zalogo manufakturnega blaga uprav
 prispelega za letno sezono in sicer:
 percale, sukna iz volne za ženske in
 moške; okrasnike, trake, čipke, pod-
 stave za ženske in moške obleke, židane
 rute, končenino in platenino, nogo-
 vice za ženske in moške; maje in konca
 in volne za ženske in moške, srajce za
 ženske in moške, ovratnike, zapestnice
 in zavratnike, srajce za turiste in bi-
 cikliste, narokvice za ženske iz šved-
 skega konca in židane, kakor tudi blago
 nalašč za zastave in traki v narodnih
 barvah garantirane kakovosti — vse po
 jako nizki ceni.

Železnato vino
 pripravljiva G. Pic-
 coli, lekar v Lju-
 bljani.
 V temu vinu je
 raztopljeno železo
 takó, da je more
 prebavljati tudi naj-
 slabejši želodec, radi
 česar je rabijo z naj-
 boljšim uspehom
 osebe z nezadostno
 krvjo, kakor tudi
 take, ki so oslabele
 vsled bolezni.
 Ne more se za-
 torej zadostno pri-
 poročati materam,
 katerim je mnogo do
 zdravja svoje dece.
 Bledi, mršavi otroci,
 in sploh taki, kateri
 izgledajo bolešno,
 so vsled nezadostne
 svoje krvi vedno bolj
 podvrženi otroškim
 boleznim ter tudi
 laglje na istih poginejo
 ali pa jih zmorejo
 mnogo težavnejše
 nego zdravi in krepki.
 Vsled rabe tega vina
 okrepi želodec; množi
 se tek, prebavljaje je
 lahko, množi se v našo
 hrano tolikanj potrebna
 kri ter vdobi se sveža
 barva, koja znači
 zdrave. — Cena
 steklenici for. 1. —
 Večje steklenice f. 1.50.
 Zunanje naročbe izvr-
 šuje se točno proti
 poštnemu povzetju. 12-5

Nova Tržaška tovarna
 surogatov za kavo
ANTONA F. CARLINI-ja in dr.
 via del Ronco št. 4.
Kava Carlini je posebno analizovana in poskušena ne samo po najslavnejših zdravnikih, ampak tudi po Dunajski fakulteti.
Kava Carlini je označena kot nedosegljiva v zdravstvenem obziru z bok njenih izvrstnih posebnih lastnosti.
Kava Carlini pomešana z prekomorsko kavo v razmerju 50% je najkusejša in najtečnejša pijača.
Kava Carlini ne bi smela manjkati v nobeni družini, kajti z njo doseže se največjo prištednjo sladkorja.
Kava Carlini je neobhodno potrebna vsakemu, je najzdravejša in varčnejša. 4-3

Kalan Andrej, čevljarski mojster, preložil je svojo delavnico iz ulice Caserma št. 6 v iste ulice št. 13, I. nadstr.

Papir za cigarete
"CLUB"
 PATENT
 S. D. Modiano
 v Trstu.
 Permanentno razpečevanje.
 Spričavalo analize.
 Podpisani profesor pri kemičnem laboratoriju trgovinske in nautične akademije izjavlja s tem, da je podrgel mikroskopični preiskavi papir za cigarete tvrdke S. D. Modiano ter je spoznal, da je isti sestavljen iz čistega lana; pri nadaljnjem preiskovanju se je prepričal tudi, da je popolnoma brez glicerine in da jeden kvadratni meter tehta le 9-284 gramov. — Izjavlja torej, da je papir za cigarete tvrdke S. D. Modiano jeden najboljših in da je isti popolnoma brez zdravilju škodljivih tvari. 24-16
 Trst, 19. aprila 1893. Prof. Avg. Vierthaler.
 Je na prodaj po vseh tabakarnah in papirnicah.

"SLAVIJA"
 VZAJEMNO - ZAVAROVALNA BANKA V PRAGI
 zavaruje
človeško življenje
 po vseh kombinacijah
 mnogo ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.
 Členi banke „Slavija“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katera je doslej iznašala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 48%.
 Za škode izplačala je doslej „Slavija“ čez dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštevnihih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico. — Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje primere:
 1. Helena Avbeljnova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dne 5. maja 1884. Do svoje smrti dne 15. februarja 1885 izplačala je 32 gld. 54 kr. zavarovalnice; banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gold.
 2. Dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. januarja 1875. Do svoje smrti dne 11. februarja 1891 uplačal je 1362 gld. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodbini njegovej izplačala 3000 gld.
 3. Ivan Zor, c. kr. brzojavni kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. decembra 1871. Do svoje smrti dne 8. februarja 1885 uplačal je 1393 gld. 92 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegovej rodbini 3000 gld.
 4. Miha Serdic, uradnik v Trstu, zavaroval se je dne 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dne 14. julija 1890 uplačal le 80 gld. 16 kr., prejeli so dediči njegovi od banke „Slavije“ 1200 gld.
 5. Marija Lenčkova, posestnica na Blanič ob Savi, zavarovala se je dne 5. maja 1870. Ko je umrla dne 24. maja 1882 izplačala je banka „Slavija“ dedičem njenim 5000 gld., da si je bilo uplačane zavarovalnine le 2392 gld. 16 kr.
 6. Ivan Vlah, posestnik v Jušjih, zavaroval se je dne 5. novembra 1888 za 1000 gld. in dne 30. aprila 1890 zopet za 1000 gld. Na obe zavarovanji uplačal je do svoje smrti dne 13. januarja 1892 vsega vkup 192 gld. 16 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavije“ 2000 gld.
 7. Ivan Zeleznikar, urednik „Slov. Naroda“ v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. junija 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 26. januarja 1891 uplačal je 381 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem 1000 gld.
 8. Peter Budnar, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. maja 1876, ter je do svoje smrti dne 10. aprila 1892 uplačal 597 gld. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je pa rodbini njegovej 1500 gld.
 9. Andrej Velikajne, gostilničar v Ilirski Bistrici, bil je zavarovan od dne 15. maja 1880 do 3. dne junija 1887 in je v tej dobi uplačal 364 gld. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegovej udovi 1000 gld.
 10. Reza Kernova, kramarica v Cerkljah pri Kranju, zavarovala se je dne 20. aprila 1884 za 1000 gld. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedičem ta znesek, dasi je do svoje smrti dne 21. septembra 1892 uplačala le 241 gld. 20 kr.
 11. Ernesta Jelusičeva, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1884 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času uplačala 187 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprogu 1000 gld.
 Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno:
generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani
 v lastni hiši. Gospodske ulice št. 12. 13

POZOR!
 Podpisani priporoča svojo v via Nuova št. 27 ležečo
trgovino
z manufakturnim blagom
 (prej Ivan Milič)
 ter da v istej prodajam raznovrstno volneno blago, kakor tudi židane in volnene robce 52-16
M. Milič.

Zaloga Dunajske tovarne
pohištva
IGNAC KRON & COMP.
 V TRSTU
 Via Canal grande, vogal ulice S. Nicolò priporoča 13-10
 svojo velikansko zalogo pohištva najsolidnejše kakovosti v najmodernejših modelih po tovarniški ceni.
Pismeno jamčenje!
 Velika zaloga pohištva iz železa vsakovrstne kakovosti zmiraj popolnoma vrejena.
 Da zamore p. n. občinstvo tudi zunaj Trsta zbrati si solidno pohištvo v raznovrstnem stilu, razpošiljam moj novi cenik na zahtevo v katerikoli kraj gratis in franko.

Tinct. capsici compos.
 (PAIN-EXPELLER)
 se prireja v Richterjevi lekarni v Pragi (v zalogi odlikovane lekarni Praxmarer v Trstu, P. Grande) obče poznano bolečine ublažujoče drgjanje, dobiva se po večini lekarn v steklenicah po gld. 1.20, 70 in 40 kr. Pri kupovanju treba biti previdnim in je vsprejeti le take steklenice kot pristne, ki so providene z „sidrom“ kot varstveno znamko.
 Osrednja razpošiljalnica:
Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen.
 Prag. 43-94

Vozni listi in tovarni listi v Ameriko.
 Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v
New York & Philadelfijo
 koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 50-27
 „Red Star Linie“
 na Dunaju, IV Weyringergasse 17 ali pri
 Josip-u Strasser-u
 Stadt-Bureau & commerciel Correspon-
 dent der k. k. Oesterr. Staatsbahnen in
 Innsbruck.

Škropilnice in žvepljalke za trte
 inžinirja Živica,
 mlini in stiskalnice za vino, sesalke ali pumpe za vsako rabo, cevi vsake vrste in pipe, motori (ali stroji za gonitev drugih strojev) na par in s petrolejem, kakor tudi raznovrstne druge stroje in vse za stroje potrebno se dobiva zmiraj v zalogi tvrdke
Schivitz & Comp.
 (Živic in družb.)
 V TRSTU — via Zonta 5 — V TRSTU.